

“Que és la fe...” Sant Andreu, Apòstol, Vilallobent

Si demanem **que és la fe** a cristians, molts dirien que és pertànyer a l'Església, confessar el Credo i adherir-se a la moral catòlica per complir els rituals prescrits.

Si és així, **no pot haver religió més avorrida**, ben lluny de allò que vol el Senyor per a tots nosaltres. El primers cristians haurien respost que ser cristià és **seguir Jesús, construir la seva vida per Ell i amb Ell.**

Això faran aquells pescadors de Galilea, dels quals també era Andreu.

Més de vint segles més tard, ho hauríem de recordar.

Però, s'ha d'entendre bé aquest seguiment.

No és gens una actitud infantil a la qual falta tot esperit creador.

Seguir Jesús, és més aviat, inspirar-se'n per continuar amb Ell l'obra apassionant que va començar.

És assumir les grans actituds que van donar sentit a la seva Vida per viure-les avui, en en el nostre propi context d'una manera creativa.

Considerada així, la fe cristiana adquireix **un altre dinamisme i una altre vitalitat.**

Seguir Jesús és creure allò que va creure, és donar importància a allò que Ell en va donar, estimar la gent com els va estimar i confiar en el Pare com hi va confiar per enfrontar-se a la vida amb la mateixa esperança que el va guiar.

És una aventura constant de renovació, un “anar esdevenint” dones i homes nous per un món nou, un món just, un món responsable amb la terra i amb els homes, tots els homes.

Aleshores, si la fe és seguir Jesús, ens hem tots de preguntar sincerament **QUI** seguim en la nostra vida, **QUINS** missatges escoltem, a **QUINS** leaders ens adherim, **QUINES** causes defensem i a **QUINS** interessos obeïm.

Que Sant Andreu que celebrem avui en aquest bonic poble de Vilallobent — ell que va ser uns dels primers a seguir Aquell que ens ha aplegat aquest vespre — ens hi ajudi sempre.

La nostra fe no serà aleshores mai avorrida o apagada, sinó desbordant de l'alegria i de la Llum que és Crist mateix.